

зувалъ съ сжщитѣ права и привилегии, съ каквито се ползувалъ и прѣди да бжде заробенъ. Антътъ Хилбждъ, който билъ заробенъ отъ единъ словѣнинъ, слѣдъ завръщането си въ отечеството, макаръ да билъ купенъ отъ единъ свой съплеменикъ, той пакъ заявилъ, че споредъ закона е освободенъ.

Законно освобождение. Споредъ цитираното извѣстие на императора Маврикий за робството у словѣнитѣ, робето слѣдъ изтичането на опрѣдѣленото врѣме, възъ основа на закона и правнитѣ обичаи (*ipso jure*), се освобождавали. Робъ, който воювалъ съ съгласието на господаря си, който извѣсти за неговото убийство и които извърши нѣщо, което било отъ голѣма полза за господаря, за възнаграждение получавалъ свободата си⁷⁵. Когато собственикътъ не хранѣлъ роба си и въ случай на болестъ не го лѣкувалъ, а го оставялъ на произвола на сждбата, робътъ се считалъ за освободенъ. Когато владѣтельтъ назначавалъ нѣкой робъ за държавенъ чиновникъ, знаейки неговото положение, той сжщеврѣменно се освобождавалъ отъ робството.

⁷⁵ Ibid.